

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

-----0000-----

ສໍານັກງານນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ 474/ນຍ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 18.11.2010

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການ

- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການປຶກປ້ອງຜູ້ຊົມໃຊ້ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 30 ມິຖຸນາ 2010;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ສະບັບເລກທີ 1220/ອຄ, ລົງວັນທີ 01 ມິຖຸນາ 2010.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1 ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແມ່ເສັ້ນກາສາສະຖານະພາບດ້ານລາຄາ, ຫ້າງເປັນການປຶກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະຜູ້ຊົມໃຊ້ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ.

ມາດຕາ 2. ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງລາຄາສິນຄ້າ ແລະຄ່າບໍລິການ ໂດຍອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ບົນພື້ນຖານບັນດາຫຼັກການ ແລະຂໍ້ບັນຍັດທີ່ກຳນົດພາຍໃຕ້ດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

- “ລາຄາ” ແມ່ຍເຖິງ ຄ່າຕອບແທນ ທີ່ເປັນເງິນ, ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດອື່ນໆ ສໍາລັບການຈຳໜ່າຍສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ. ລາຄາປະກອບດ້ວຍ: ລາຄາທີ່ລັດຄຸ້ມຄອງ ແລະລາຄາທີ່ກຳນົດໂດຍຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;

- “ລາຄາສູງສຸດ” ພາຍເຖິງ ລາຄາສູງສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສາມາດໃຫ້ການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ;
- “ລາຄາຕໍ່ສຸດ” ພາຍເຖິງ ລາຄາຕໍ່ສຸດຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດເກັບຊື່ ສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ;
- “ຂອບເຂດລາຄາ” ພາຍເຖິງ ລາຄາຂອງສິນຄ້າ ຫຼືການບໍລິການ ທີ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດສາມາດໃຫ້ການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ຈາກລະດັບຕໍ່ສຸດ ທາສູງສຸດໄດ້ໜຶ່ງ;
- “ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ” ພາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ຫ້າງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ທີ່ຜະລິດ, ຈຳໜ່າຍ, ຂີ່ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ ຫຼືນໍາເຂົາເພື່ອການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- “ການຜະລິດ” ພາຍເຖິງ ການຮັດ, ການປະສົມ, ການປຸງແຕ່ງ, ການປະກອບ, ການປະດິດ, ການປ່ຽນສະພາບ, ການປ່ຽນຮູບ, ການດັດແປງ, ການຄັດເລືອກ, ການແບ່ງບັນຈຸ, ການລວມບັນຈຸ ຫຼືການຮັດອັນໄດ້ອັນໜຶ່ງໃໝ່ມີຂຶ້ນເປັນສິນຄ້າ ບໍ່ວ່າດ້ວຍວິທີໄດ້ ລວມທັງການຮັດໃຫ້ ມີຂຶ້ນເປັນຊື່ທາງການຄ້າ ຫຼືເຄື່ອງໝາຍການຄ້າສຳລັບສິນຄ້ານັ້ນ ບໍ່ວ່າຈະຮັດເອງ ຫຼືໃຫ້ຜູ້ອື່ນເຮັດໃຫ້ກຳຕາມ;
- “ການຈຳໜ່າຍ” ພາຍເຖິງ ການຂາຍ, ການແລກປ່ຽນ, ການເອົາໃຫ້, ການແຈກຢາຍ ຫຼືການໂອນສິດການຄອບຄອງສິນຄ້າໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ;
- “ສິນຄ້າ” ພາຍເຖິງ ວັດຖຸສິ່ງຂອງ ທີ່ໃຊ້ໃນການອຸປະໂພກ ຫຼືບໍລິໂພກ ລວມທັງເອກະສານສະແດງສິດໃນວັດຖຸສິ່ງຂອງ;
- “ການບໍລິການ” ພາຍເຖິງ ການຮັບໃຊ້, ການໃຫ້ໃຊ້, ການໃຫ້ປະໂຫຍດໃນຊັບສິນ ໂດຍມີຄ່າຕອບແກນເປັນເງິນ ຫຼືຜົນປະໂຫຍດອື່ນ;
- “ຜູ້ຊີມໃຊ້” ພາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຊື່ ແລະນຳໃຊ້ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ໂດຍບໍ່ມີຈຸດປະສົງທາງການຄ້າຢູ່ໃນຂອບເຂດດິນແດນ ຂອງ ສປປ ລາວ;
- “ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ” ພາຍເຖິງ ອົງການລັດທີ່ມີສິດອຳນາດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກ ຢູ່ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
- “ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ” ພາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກຳນົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອນຳໃຊ້ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ;
- “ລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕົງຂອງລາຄາ” ພາຍເຖິງ ລາຍການຂອງສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ກຳນົດຂຶ້ນໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຕິດຕາມການເໜັງຕົງຂອງລາຄາ;
- “ຄັ້ງແຮສຳຮອງ” ພາຍເຖິງ ຄັ້ງ ຫຼືສາງ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນເພື່ອເກັບແຮສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ;
- “ການຖືມຊຸມ” ພາຍເຖິງ ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດ ແກ່ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ທີ່ມີຜົນຕໍ່ລະດັບລາຄາ ເພື່ອເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

- “ຄວາມຈຳເປັນ” ພາຍເຖິງ ຄວາມຈຳເປັນໃນການເຮັດໃຫ້ລາຄາມີສະຖົນລະພາບ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດ ແລະຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ, ຂອງຜູ້ຊີມໃຊ້ ແລະຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ;
- “ການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ” ພາຍເຖິງ ຫຼັກການການປະຕິບັດຢ່າງສະເໝີພາບກັນ ກ່ຽວກັບມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕໍ່ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ;
- “ຄວາມໄປ່ໄສ” ພາຍເຖິງ ການເຮັດໃຫ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຖືກເຜີຍແຜ່ ຕໍ່ສາຫາລະນະຊຸມ;

ມາດຕາ 4. ຫຼັກການການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມບັນດາຫຼັກການ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ລາຄາ ຢູ່ ສປປ ລາວ ຊຶກກຳນິດຕ້ວຍກົນໄກຕະໜາດ ທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຕັດສິມຂອງລັດ;
2. ລັດເຄົາລົບສິດໃນການກຳນົດລາຄາ ແລະການແຂ່ງຂັນດ້ານລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດຕາມລະບູບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
3. ລັດນຳໃຊ້ມາດຕະການໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມຄວາມຈຳເປັນ ບົນພື້ນຖານຫຼັກການການບໍ່ຈຳແນກປະຕິບັດ ແລະ ຄວາມໄປ່ໄສ.

ມາດຕາ 5. ຂອບເຂດການນຳໃຊ້

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນນຳໃຊ້ສໍາລັບ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 2

ການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ມາດຕາ 6. ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ, ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາດ້ວຍສອງຮູບແບບຕີ: ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະມາດຕະການຕິດຕາມການເໜັງຕິງຂອງລາຄາ.

ມາດຕະການຄວບຄຸມລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກຳນົດໂຄງປະກອບລາຄາ;
2. ກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕໍ່ສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ;
3. ຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັ້ງແຮສໍາຮອງ;
4. ຖົມຊຸມສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ;
5. ການດັດສິມການສະໜອງ ແລະຄວາມຕ້ອງການ.

ໃຫ້ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ, ໂດຍປະສານສິມທີບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ກຳນົດລະອງດັ່ງກ່າວ (ກ) ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ແລະລາຍການຕິດຕາມການເໜັງຕິງຂອງລາຄາ, (ຂ) ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສໍາລັບແຕ່ລະລາຍການ, (ຄ) ມາດຕະການຄຸ້ມຄອງລາຄາທີ່ຈະນຳໃຊ້, ແລະ(ງ) ກຳນົດເວລາຂອງການນຳໃຊ້ມາດຕະການດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 7. ການກຳນົດໄຄງປະກອບລາຄາ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງສົ່ງໄຄງປະກອບລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ໃຫ້ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ກ່ອນການນຳໃຊ້ໄຄງປະກອບລາຄາດັ່ງກ່າວ ໃນການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ. ໄຄງປະກອບລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ: (ກ) ຕົ່ນທຶນການຜະລິດ ຫຼືຕົ່ນທຶນຊື້ເພື່ອການຈຳໜ່າຍ, (ຂ) ຕົ່ນທຶນການຈຳລະຈອນ, (ຄ) ລາຄາການຈຳໜ່າຍ ແລະ (ງ) ກຳໄລ.

ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕ້ອງນຳໃຊ້ຂຶ້ນຂອງໄຄງປະກອບລາຄາ ທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສະເພາະເປົ້າໝາຍການກຳນົດໄຄງປະກອບລາຄາ ເຖິ່ນນັ້ນ.

ມາດຕາ 8. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕໍ່ສຸດ ຫຼື ຂອບເຂດລາຄາ

ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕໍ່ສຸດ ຫຼືຂອບເຂດລາຄາ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ. ການກຳນົດລາຄາສູງສຸດ, ລາຄາຕໍ່ສຸດ ຫຼືຂອບເຂດລາຄາ ອີງໃສ່ພື້ນຖານດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ໄຄງປະກອບລາຄາ;
2. ຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະໜອງ ຂອງສິນຄ້າ ແລະ ການບໍລິການ;
3. ອຳນາດການຊື້ ພາຍໃນປະເທດ;
4. ລາຄາ ຢູ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ນະໂຍບາຍການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 9. ການຄວບຄຸມສິນຄ້າໃນຄັ້ງແຮສຳຮອງ

ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດກຳນົດໃຫ້ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເພີ່ມ ຫຼືຫຼຸດປະລິມານສິນຄ້າໃນຄັ້ງແຮສຳຮອງເພື່ອປ້ອງກັນການກັກຕຸນສິນຄ້າ ຫຼືການປິ່ນປ່ວນລາຄາ.

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ຕ້ອງລາຍງານ ທີ່ຕັ້ງ, ປະລິມານ ແລະ ການເພີ່ມ ຫຼືຫຼຸດປະລິມານຂອງຄັ້ງແຮສຳຮອງຂອງຕົນ ໃຫ້ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາຊາບ.

ມາດຕາ 10. ການຖືມຊຸມ

ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການການຖືມຊຸມ ສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບົບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 11. ການດັດສິມການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ

ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດນຳໃຊ້ມາດຕະການ ການດັດສິມການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສຳລັບລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ເຊິ່ງລາຍລະອຽດຈະຖືກກຳນົດໃນລະບົບການຕ່າງໆຫາກ.

ມາດຕາ 12. ການຕິດຕາມການເໜັງຕົ້ງຂອງລາຄາ

ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ສາມາດຕິດຕາມການເໜັງຕົ້ງຂອງລາຄາ ລວມທັງ ການຕິດບໍ່ຢາຍລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ.

ໝວດທີ 3

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ມາດຕາ 13. ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ປະກອບດ້ວຍ:

- ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ;
- ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ;
- ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ;
- ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ສ້າງຕັ້ງກອງເລຂາ ເພື່ອເປັນເສນາທີ່
ການໃນການຊັ້ນດຳ, ນຳພາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ໂດຍມອບໃຫ້ໜ້າກົມການຄ້າພາຍ
ໃນ ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ເປັນໜ້າກອງເລຂາດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 14. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າ ມີສິດ ແລະ
ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ນະໂໄຍບາຍ ແລະມາດຕະການ ໃນການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ ແລະວິໄຈ ກ່ຽວກັບ ລາຄາ ແລະການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີ
ໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ກຳນົດລະບຽບການ ເພື່ອເປັນເຄື່ອງມີໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
4. ຂັ້ນດຳ, ນຳພາ ພະແນກອຸດສາຫະກຳ ແລະການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ
ແລະການຄ້າເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະເປັນໃຈກາງປະສານສົມທິບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່
ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວ
ຂ້ອງ;
6. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ແລະລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້
ທົ່ວເຖິງ;
7. ຕິດຕາມການເໜັງຕົງຂອງລາຄາ ແລະຕິດຕາມພິດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ
ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
8. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ, ເນື່ອງ
ຈາກການກະທຳອັນນີ້ເປັນກະທິບຕໍ່ລາຄາ;
9. ບັນໃໝ່ຜູ້ທີ່ລະເມີດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ
ຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

10. ពិធាតាម, កວດភាព, សະຫຼຸບ, ລາຍງານ និងສະເໜີ ក່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນຂໍ້ 2, 3 និង 7 ຂອງມາດຕានີ້ຕໍ່ລັດຖະບານ;
11. ອອກແຈ້ງການ, ລະບຽບການ, ຂັ້ຕົກລົງ និងອື່ນໆ ຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ;
12. ປະຕິບັດສິດ និងໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 15. ສິດ និងໜ້າທີ່ຂອງພະແນກອຸດສາຫະກຳ និងການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ພະແນກອຸດສາຫະກຳ និងການຄ້າແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ និងໜ້າທີ່ໃນຂອບເຂດແຂວງ ຫຼືນະຄອນ ຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ និងວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ និងການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງ ສະເໜີ ໂຄງການ, ແຜນງານ និងມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
2. ຂຶ້ນໍາ, ນຳພາຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ និងການຄ້າເມືອງ, ເຫດສະບານ និងປະສານສົມ ທີ່ບໍ່ມີພະແນກການ និងຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະບັບນີ້ និងລະບຽບການອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງອຸດສາຫະກຳ និងການຄ້າ;
4. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ និងລະບຽບການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃຫ້ ທົ່ວເຖິງ;
5. ຕິດຕາມການເໜັງຕີ້ຂອງລາຄາ និងຕິດຕາມພິດຕິກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
6. ຮັບພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເດືອດຮ້ອນ ຫຼືຄວາມເສຍຫາຍ ເນື້ອງ ຈາກການກະທຳວັນມີຜົນກະທົບຕໍ່ລາຄາ;
7. ບັບໃໝ່ ຜູ້ທີ່ລະເມີດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 26 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ຕາມ ລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ຕົນເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
8. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ និង ສະເໜີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕາມເນື້ອໃນ ຂໍ້ 1, 2, 5 និង 6 ຂອງມາດຕານີ້ ຕໍ່ ກະຊວງອຸດສາຫະກຳ និងການຄ້າ និងອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ;
9. ປະຕິບັດສິດ និងໜ້າທີ່ອື່ນໆ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 16. ສິດ និងໜ້າທີ່ຂອງຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ និង ການຄ້າເມືອງ, ເຫດສະບານ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກຳ និងການຄ້າເມືອງ, ເຫດສະບານ ມີສິດ និងໜ້າທີ່ໃນຂອບເຂດເມືອງ ຫຼືເຫດສະບານຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິເຄາະ និងວິໄຈ ກ່ຽວກັບລາຄາ និងການດຳເນີນທຸລະກິດ ລວມທັງສະເໜີ ໂຄງການ, ແຜນງານ និងມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງລາຄາ;

ມາດຕາ 17. ສີດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຄຸ້ມຄອງລາຄາ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີສິດ ແລະ ຫຼັກທີ່
ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້ ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາທີ່ຕົນຖືກກຳນົດເປັນອົງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ ຕາມດຳລັດສະ
ບັບນີ້:

ໝວດທີ 5

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 20. ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບພະນັກງານ ຫຼືຈົ້າໜ້າທີ່

ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຫ້າມພະນັກງານ ຫຼືຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ເພື່ອຮຽກຮ້ອງເອົາຜົນປະໂຫຍດ;
2. ສວຍໃຊ້ອຳນາດເກີນຂອບເຂດ ທີ່ເປັນການບັງຄັບ ແລະນາບຊູ້ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ, ໃຊ້ອາວຸດ, ທຳລະມານ, ໃຊ້ການກະທຳ ແລະວາຈາທີ່ຫຍາຍບັນຊີ້າ;
3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະລົບຫຼືກການເຄື່ອນໄຫວງງານ;
4. ເມີນເສີຍ, ປະໝາດ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ບົດເບືອນຄວາມຈິງ;
5. ປິດບັງ, ປຶກບ້ອງ, ເຊື້ອງອຳ ແລະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືແກ່ ຜູ້ກະທຳຄວາມຜິດ ເພື່ອຮັບສິນບິນ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດແນວອື່ນ;
6. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທີ່ໄດ້ຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ນອກເໜືອຈາກເປົ້າໝາຍການຄຸ້ມຄອງລາ ອາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
7. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກິດໝາຍ.

ມາດຕາ 21. ຂໍ້ຫ້າມ ສໍາລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ກະທຳການໄດ້ ໂດຍເຈດຕະນາ ຂຶ່ງຮັດໃຫ້ລາຄາຕໍ່ ຫຼືສູງເກີນຄວນ ຫຼືຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມ ປັ້ນປ່ວນໃນສັງຄົມ;
2. ກັກຕຸນສິນຄ້າ ທີ່ນອນໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ, ໂດຍມີສິນຄ້າດັ່ງກ່າວ ໄວ້ໃນຄອບຄອງ ເກີນປະລິມານ ທີ່ອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາໄດ້ກຳນົດໄວ້;
3. ເກັບມັງນສິນຄ້າໄວ້ໃນຄ້າແຮສໍາຮອງອື່ນນອກຈາກຄ້າແຮສໍາຮອງທີ່ໄດ້ລາຍງານຕໍ່ອີງການຄຸ້ມ ຄອງລາຄາ;
4. ນຳເອົາສິນຄ້າ ທີ່ຢູ່ໃນລາຍການຄວບຄຸມລາຄາ ທີ່ມີໄວ້ນັ້ນ ອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະ ນຸຍາດຈາກອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼືແກ່ຍ່າວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼືການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃນເມື່ອມີ ຄຳສັ່ງຈາກອີງການຄຸ້ມຄອງລາຄາ.

ໝວດທີ 6

ນະໂຍບາຍ ຕໍ່ຜູ້ມືຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການ ຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 22. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມືຜົນງານ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ດ້ວຍການດຳເນີນທຸລະກິດຖືກຕ້ອງ, ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບລາຄາຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຂັດເຈນ ແລະ ຖັນເວລາຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ປະຕິບັດນະໂຍບາຍອື່ນໆຕາມຄວາມເຫມາະສົມໃນແຕ່ລະກຳລະນີ.

ມາດຕາ 23. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ປະຕິບັດວິໄນ, ປັບໃໝ່, ໄຊແທນຄ່າເສຍຫາຍຫາງແໜ່ງ ຫຼື ທືກລົງໄທດຫາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກຳລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 24. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດຫາງອາຍາ ຈະຖືກຕ້ອນແຕ່ລະສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 25. ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການທາງວິໄນ ຕາມລະບຽບກິດໝາຍ ທີ່ຄຸມຄອງພວກກ່ຽວ.

ມາດຕາ 26. ມາດຕະການປັບໃໝ່

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ເປັນການກະທຳຜິດຫາງອາຍາ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຕັກເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມມາແລ້ວສອງຄັ້ງ, ຈະຖືກປັບໃໝ່ຕາມແຕ່ລະກຳລະນີດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ຕິດບ້າຍລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝ່ແຕ່ 500.000 ກີບ ຫາ 1.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
2. ແຈ້ງຂໍ້ມູນເຫັດ ກ່ຽວກັບໂຄງປະກອບລາຄາ ຫຼື ຄັ້ງແຮສໍາຮອງມີໂທດປັບໃໝ່ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
3. ບໍ່ແຈ້ງໂຄງປະກອບລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝ່ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
4. ນໍາເອົາສິນຄ້າທີ່ມີໄວ້ໃນຄັ້ງແຮສໍາຮອງອອກຈຳໜ່າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການ ຄຸມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝ່ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;
5. ຢຸດ, ປະຕິເສດ ຫຼື ແກ່່ຍ່າວເວລາ ການຈຳໜ່າຍ ຫຼື ການບໍລິການ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນໃນ ເນື່ອມີຄໍາສັ່ງຈາກອົງການຄຸມຄອງລາຄາ ມີໂທດປັບໃໝ່ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 3.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ;

6. ນຳໃຊ້ໄຄງປະກອບລາຄາ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸມຄອງລາຄາ ມີໂທດບັບ
ໃໝ່ແຕ່ 1.000.000 ກີບຫາ 5.000.000 ກີບ/ຄັ້ງ/ລາຍການ.

ມາດຕາ 27. ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະທາງອາຍາ

ມາດຕະການທາງແພ່ງ ແລະ ທາງອາຍາ ແມ່ນໃຫ້ອົງໃສ່ລະບຽບກິດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28. ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ໄດ້ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ສາມາດຖືກປະຕິບັດ ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ
ເຊັ່ນ: ໂຈະ ຫຼືຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ, ໃບອະນຸຍາດຕ່າງໆ, ຮີບວັດຖຸສິ່ງຂອງ ຕາມລະບຽບກິດ
ໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ໝວດທີ 7

ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 29. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ ອົງການຄຸມຄອງລາຄາ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຫຼູບເທົ່າກະຊວງອື່ນ ແລະອົງການປົກຄອງທົ່ວໜ້າ ຈຶ່ງຮັບຮູ້ ແລະໃຫ້
ຄວາມຮ່ວມມືໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 30. ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ປັບປຸງແຫນດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸມຄອງລາຄາສິນຄັກ ສະບັບເລກທີ 207/ນຍ,
ລົງວັນທີ 11/10/2001 ແລະມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງເກົ້າສີບວັນ ນັບແຕ່ວັນທີຂອງດໍາລັດສະບັບນີ້ເປັນ
ຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂໍດັບດໍາລັດສະບັບນີ້ ລົວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ບົວສອນ ບຸບຜາວັນ